

29 Μαΐου, 1992

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΑΜΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 251/91).

-
- Στρατός της Δημοκρατίας — Πειθαρχική Ποινή — Προσφυγή κατά της απόφασης απόρριψης αιτήματος ακύρωσης πειθαρχικής ποινής — Το αίτημα έγινε βάσει των προνοιών της εκδοθείσας διαταγής του ΓΕΕΦ, αναφορικά με τον τρόπο διεξαγωγής πειθαρχικών διώξεων — Η διαταγή του ΓΕΕΦ δεν ήταν εκτελεστή διοικητική πράξη — Δεν δημιούργησε δίκαιο — Η προσφυγή του αιτητή απαράδεκτη και για πρόσθετο λόγο — Το ίδιο αίτημα κρίθηκε σε παλαιότερη προσφυγή του αιτητή, που απορρίφθηκε, ως εκπρόθεσμη. 5
- Ο αιτητής στην παρούσα προσφυγή προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, με την οποία απέρριψαν αίτημά του για ακύρωση και/ή αναγνώριση της ακυρότητας της πειθαρχικής ποινής, που του είχε επιβληθεί το 1987. 10
- Το ίδιο θέμα είχε απασχολήσει το Δικαστήριο και στην προσφυγή του αιτητή αρ. 634/88, που είχε απορριφθεί από το Δικαστήριο ως εκπρόθεσμη. Μετά την έκδοση όμως σχετικής διαταγής του ΓΕΕΦ, που καλούσε μεταξύ άλλων τις Διοικήσεις, σε όλη την κλίμακα της Ιεραρχίας, να τηρούν τις αρχές της φυσικής δικαιοσύνης και να παρέχουν το δικαίωμα ακροάσεως, ο αιτητής επανήλθε με το πιο πάνω αίτημα της παρούσας προσφυγής. 20
- Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε πως, η διαταγή του ΓΕΕΦ περιείχε οδηγίες και σε καμιά περίπτωση δεν έδιδε το 25

δικαίωμα, σε οποιοδήποτε όργανο, να επανεξετάσει τις πειθαρχικές ποινές που είχαν επιβληθεί μέχρι τότε. Εισηγήθηκε δε, πως εφόσον η προσφυγή του αιτητή αρ. 634/88 είχε απορριφθεί, το Δικαστήριο δεν μπορούσε να επανέλθει στο ίδιο θέμα.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

Είναι γεγονός πως η πιο πάνω διαταγή του ΓΕΕΦ περιέχει διαταγές και οδηγίες, ως προς τον τρόπο διεξαγωγής πειθαρχικής έρευνας, και δεν δημιούργησε δίκαιο. Δεν είναι εκτελεστή διοικητική απόφαση. Εξάλλου, ο αιτητής έχει ήδη προσβάλει την πειθαρχική ποινή, που του επιβλήθηκε με την πιο πάνω αναφερόμενη προσφυγή του, και το Ανώτατο Δικαστήριο, με

15

απόφασή του, αποφάνθηκε ότι, η προσφυγή του αυτή ήταν εκπρόθεσμη. Συνεπώς, ο αιτητής δεν νομιμοποιείται στην αξίωσή του.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

20

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Δημοκρατία ν. Θαλασσινός (1991) 3 Α.Α.Δ. 423·

25

Πέτρου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1101.

Προσφυγή.

30

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία απέρριψαν αίτημα του αιτητή για ακύρωση και/ή αναγνώριση της ακυρότητας της πειθαρχικής ποινής, η οποία του επεβλήθη την 3.12.1987.

35

Ε. Ευσταθίου, για τον αιτητή.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

40

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής, με την παρούσα προσφυγή, ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

"Δήλωση ή Διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι, η απόφαση των καθ' ων η αίτηση, ημερ. 4.1.1991, η οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή στις 11.1.1991 και με την οποία αυτοί απέρριψαν αίτημα του αιτητή για ακύρωση και/ή αναγνώριση της ακυρότητας της πειθαρχικής ποινής 30ημέρου φυλακίσεως, η οποία του επιβλήθηκε στις 3.12.1987, είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη έννομου αποτελέσματος, η δε παράλειψη δεν θα έπρεπε να ελάμβανε χώραν."

5

Ο αιτητής είναι μόνιμος αξιωματικός του στρατού της Δημοκρατίας και κατέχει το βαθμό του λοχαγού από 1.9.85.

10

Στις 3.12.87 ο αιτητής τιμωρήθηκε πειθαρχικά, από το Διοικητή της Εθνικής Φρουράς, με φυλάκιση 30 ημερών για πειθαρχική παράβαση.

15

Ο αιτητής, μετά την κοινοποίηση σε αυτόν της πειθαρχικής ποινής που του επιβλήθηκε, υπόβαλε ιεραρχικά αναφορά παραπόνου, το οποίο εξετάστηκε από το Διοικητή της Εθνικής Φρουράς και το παράπονό του κρίθηκε αβάσιμο.

20

Ο αιτητής με νέα αναφορά του ζήτησε να προωθηθεί η περίπτωση του στον Υπουργό Άμυνας, ο οποίος αποφάσισε ότι το παράπονό του ήταν αβάσιμο και ότι καλώς του επιβλήθηκε η ποινή. Σαν αποτέλεσμα, ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή 634/88 και στις 5.3.90 το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή του σαν εκπρόθεσμη.

25

Ο αιτητής με νέα ιεραρχική αναφορά του, ημερ. 29.11.90, επανέρχεται στο θέμα της 30ήμερης πειθαρχικής ποινής φυλάκισης, που του επιβλήθηκε και ζητά να αρθεί η ποινή, για το λόγο ότι δεν κλήθηκε σε απολογία, αντίθετα με τις πρόνοιες σχετικής διαταγής του ΓΕΕΦ, ημερ. 15.11.90.

35

Στις 4.1.91 ο αιτητής πληροφορήθηκε γραπτώς ότι, το αίτημά του δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό, γιατί υποβλήθηκε εκπρόθεσμα και, σαν αποτέλεσμα, καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

40

Η σχετική διαταγή του ΓΕΕΦ, ημερ. 15.11.90 (Τεκμήριο 8 στην ένσταση), επί της οποίας ο αιτητής βάσισε το αίτημά του, προνοεί, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

5 "

2. Σύμφωνα με τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου και της Φυσιικής Δικαιοσύνης, αλλά και την
10 πάγια Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Δημοκρατίας, είναι δεσμευτική υποχρέωση του κάθε Διοικητικού οργάνου να καλεί σε Διοικητική απολογία τον διωκόμενο πειθαρχικά και μετά να τον ελέγχει. Παράβαση της αρχής αυτής καθιστά τον πειθαρχικό έλεγχο άκυρο.

15

.....

5. Παρακαλούνται οι Διοικήσεις, σε όλη την κλίμακα της Ιεραρχίας, να συμμορφωθούν απόλυτα με τα πιο
20 πάνω. Είναι πρόνοιες της ισχύουσας στην Κύπρο νομοθεσίας και οποιαδήποτε παρέκκλιση οποιουδήποτε οργάνου, όχι μόνο καθιστά τις πράξεις του παράνομες και άκυρες, αλλά και συνιστά, υπό τις περιστάσεις, τουλάχιστον πειθαρχικό παράπτωμα σε
25 βάρος του."

Είναι εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως, η αρχική πράξη επιβολής της πειθαρχικής ποινής, σαν αποτέλεσμα της πιο πάνω διαταγής, κατέστη αναδρομικά άκυρη και
30 όχι ακυρώσιμη. Το αναδρομικό της ακυρότητας, είτε, δεν μπορεί να περιοριστεί μέσα στα στενά χρονικά πλαίσια οποιασδήποτε αποκλειστικής προθεσμίας. Προς υποστήριξη της εισήγησής του, ο δικηγόρος του αιτητή αναφέρθηκε στο σύγγραμμα του Θ. Τσάτσου "Η αίτηση
35 Ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας", 1971, παράγρ. 171, σελ. 346, 347 και 338, καθώς επίσης και στην Α.Ε. 1113, **Δημοκρατία ν. Θαλασσινού**, ημερ. 20.6.91, όπου πραγματεύεται το θέμα ακυρότητας και ανάκλησης.

40

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε πως, η πιο πάνω αναφερόμενη διαταγή του ΓΕΕΦ περιέχει διαταγές και οδηγίες, ως προς τον τρόπο διεξαγωγής

πειθαρχικής έρευνας, και σε καμιά περίπτωση δεν δίδεται το δικαίωμα σε οποιοδήποτε όργανο να επανεξετάσει τις πειθαρχικές ποινές που επιβλήθηκαν μέχρι τότε. Επίσης, εισηγείται πως, μια και η προσφυγή του αιτητή αρ. 634/88 απορρίφθηκε, εάν το Δικαστήριο αυτό επανέλθει στο ίδιο θέμα, αυτό θα σήμαινε ότι ενεργεί είτε σαν δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, είτε ότι παραβιάζεται η συνταγματική πρόνοια του άρθρου 146.3. 5

Είναι γεγονός πως, η πιο πάνω διαταγή του ΓΕΕΦ περιέχει διαταγές και οδηγίες, ως προς τον τρόπο διεξαγωγής πειθαρχικής έρευνας, και δεν δημιουργήσε δίκαιο. Δεν είναι εκτελεστή διοικητική απόφαση. Εξάλλου, ο αιτητής έχει ήδη προσβάλει την πειθαρχική ποινή που του επιβλήθηκε, με την πιο πάνω αναφερόμενη προσφυγή του, και το Ανώτατο Δικαστήριο, με απόφασή του, αποφάνθηκε ότι, η προσφυγή του αυτή ήταν εκπρόθεσμη. Συνεπώς, ο αιτητής δεν νομιμοποιείται στην αξίωσή του. 10 15 20

Στην ίδια προσέγγιση κατάληξε και ο αδελφός Δικαστής Αρτεμίδης στην προσφυγή αρ. 523/91, **Πέτρου ν. Δημοκρατίας**, ημερ. απόφασης 26.3.92, την οποία και υιοθετώ. 25

Τέλος, κρίνω σκόπιμο να αναφέρω πως ο δικηγόρος του αιτητή, στη γραπτή του αγόρευση, αναφέρθηκε στο ακόλουθο απόσπασμα από το σύγγραμμα του Δαγτόγλου, "Γενικό Διοικητικό Δίκαιο", Β' έκδοση, 1984, σελ. 238: 30

"Η αρχή της νομιμότητας, συνεπώς, εφαρμοζόμενη, απαιτεί από την διοίκηση όχι μόνο να τηρεί το δίκαιο κατά την έκδοση των πράξεών της, αλλά και να ανακαλεί τυχόν εκδοθείσα παράνομη πράξη, αποκαθιστώντας έτσι την έννομη τάξη. Η βασική αυτή υποχρέωση της διοικήσεως, προς αποκατάσταση της νομιμότητας, υπάρχει, ανεξαρτήτως προσφυγής του θιγόμενου ιδιώτη, και παραμένει υφιστάμενη και μετά την πάροδο της προθεσμίας της αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας." 35 40

Η Αρχή αυτή επαφύεται στην κρίση της Διοίκησης. Από πλευράς Δικαστηρίου, η προσφυγή είναι απορριπτέα για

4 Α.Α.Δ. Παπαγαλαάμπους ν. Δημοκρατίας κ.α. Χρυσσοτομής, Δ.

τους λόγους που αναφέρθηκαν.

Δεν θα ασχοληθώ με τους άλλους λόγους ακυρότητας που αναφέρθηκαν, γιατί αυτοί δεν αναπτύχθηκαν από τον
5 δικηγόρο του αιτητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.